

Kristus Král

Koruna z trní
na Tvé hlavě
na hlavě trním
korunované
zlomila
kletbu vin.

Z kříže jsi vstoupil
do své slávy
Ježíši trním
zraňovaný
trním jsi
zvítězil.

Ďábel se snaží
nepřičetně
lámat Tvým lodím
církvi stěžně
zlomit Tvé
království.

Ježíši Králi
církve slaví
vítězství Tvého
pevný štít
pomáhej duším
v boji se zlem
pod Tvojm štrtem
vítězit.

Jan Král

Vážení přátelé,

Už jste si koupili kalendář? Tu papírovou paměť, memento živých i zemřelých, časomíru života, nepodplatitelného svědka. Tedy jednoduše "kalendář".

Ať už máte stolní nebo plánovací, musíte zavčas pamatovat na přepsání všech výročí a pravidelných událostí ze starého do nového! Kdo z vás si však při tom přepisování zapíše také "poslední rok Desetiletí duchovní obnovy národa"? Že si nevzpomínáte, co to je? Připomeňme si tedy.

Vyhlásil je deset let před svatovojtěšským milénem, tedy na začátku adventu roku 1987, tehdejší pražský biskup, kardinál František Tomášek. Záměrem bylo soustředit pozornost věřících k tématu roku, kterým

ROČNÍK IV.
24. listopadu 1996

3

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

bylo vždy jedno z přikázání desatera, život některého z našich svatých a ústřední myšlenka vztahující se k jeho životu.

Když zhodnotíme uplynulých devět let obecně, musíme potvrdit, že znamenala mnoho jak pro církev a společnost, ale určitě i pro nás osobně. Letos vstupujeme do posledního roku tohoto Desetiletí, roku svatého Vojtěcha. Výzvou tohoto období je "Kristus - Pán dějin a Otec budoucího věku."

Současně však s touto naší místní událostí začíná tříletá příprava celé světové církve na jubilejní rok 2000. V rámci této přípravy, kterou vyhlásil Svatý Otec v encyklice Tertio millennio adveniente, mají křesťané obnovit v jednotlivých letech vztah k Ježíši Kristu, Duchu Svatému a Bohu Otci.

V této souvislosti nám bude rovněž nabídnuta literatura, příležitosti ke vzdělávání a přemýšlení, budeme mnohokrát osloveni a vybízeni k obnově čistoty myšlení a jednání. Je však pravda, že sebelépe míněná výzva vyjde naprázdno, pokud člověk neuposlechne sám osobně výzvu nejzákladnější - Kristovo evangelium. Může se proto stát, že oslovování starostlivými hlasy ze všech stran přestaneme vnímat. Nikdy však nebudeme liknaví a otupělí vůči evangeliu. To vnímejme vždy s nejvyšší pozorností ve světle všech probíhajících i očekávaných událostí.

To vám přeji vaši kněží a jáhnové.

(9) Znamení - Oltář

Oltář je skutečnost, která není vůbec vymožeností pouze křesťanství. Řekl bych, že právě naopak - je to dědictví lidstva - obecně známá skutečnost prakticky ve všech náboženstvích. Oltáře tak, jak je známe z dějin, byly různé a také sloužily k různým úkonům, které však měly jediný význam. To, co bylo položeno na oltář, bylo obětováno bohu. Mohlo to být zvíře, mohl to být pokrm, mohl to být kadidlo. Ale víme, že oltáře byly i v náboženství, která vyznávala kult plodnosti, a právě tyto sexuální výrazy se provozovaly mnohdy na oltáři (dokonce můžeme říci, že Zikkurat [Babylónská věž] byl vlastně jakýsi oltář - a dobře víme, k čemu sloužil). Na oltáři byli mnohdy obětováni i lidé - známé aztécké obětní pyramidy. Jednoduše řečeno oltář je skutečnost vyhrazená pro oběť. Centrem každého chrámu nebylo shromaždiště, ale OLTÁŘ. Ať to byl chrám Jeruzalémský, či nějaký pohanský chrám, a to platí i o křesťanském chrámu. I náš chrám je především obětiště. A jeho centrem je zase oltář.

Oltář není jenom centrum bohoslužby, ale je také znamením. Tak, jako kněz je znamením Ježíše Krista, tak i oltář je Jeho znamením. Kristus je jediný oltář, jediná oběť, jediný Prostředník mezi Bohem a lidmi. Oltář zprostředkovává kontakt mezi Bohem a lidmi - umožňuje tu největší oběť, kterou je oběť Ježíšova.

Zde je potřeba říci, co to vlastně oltář je. Když se řekne "oltář", představíme si to velké, ozdobené vpředu v kostele, kdesi daleko před námi. Ale to je omyl. Oltář je stůl - měl by být kamenný - na kterém se slaví mše sv. Pro nás, u sv. Tomáše, je to ta dřevěná deska, kousek před lavicemi.

Kněz, když přichází slavit mši sv., uklání se-zdraví. A lidé si myslí, že zdraví je, ale to není pravda. Kněz zdraví oltář, který symbolizuje Ježíše Krista. A nezdraví ho jenom úklonou, ale dokonce polibkem. Pro nás může oltář znamenat také Ježíšův kříž. Na Golgotě se kříž stal oltářem. Můžeme mezi křížem a oltářem dokonce dát rovnítko.

O. Miroslav Šudoma

Advent

Milí kamarádi,

ani jste se nenadáli a je tu advent - doba očekávání příchodu Ježíše Krista. Je to vlastně taková příprava na narozeniny samotného Pána Ježíše. My, když máme narozeniny, tak je taky hodně chystání a příprav: dort, zákusky, chlebičky, limonáda... A když má narozeniny Pán Ježíš, tak se taky musíme řádně připravit! Když nad tím budeme takhle uvažovat, dojde nám, že na Vánoce se chystá vlastně každý. Pro někoho je advent doba chystání, ale dáreků. Tento typ lidí se může přetrhnout, aby členy své rodiny, ale i kamarády obdaroval těmi nejlepšími, nejkvalitnějšími, ale i nejdražšími dárky. Těmto lidem nic nedojde. Nedoje jim skryté tajemství samotného Krista. Tito lidé mají radost jen z dáreků, a to obrovské Tajemství jim nedojde. Pro tyto lidi platí heslo: Čím dražší dárek, tím lepší. A ten druhý typ lidí, ten lepší typ, se také chystá, ale na příchod samotného Ježíše Krista. Mnozí z vás si teď řeknou: Ale jak se můžeme chystat na příchod Pána?

To je lehká odpověď. Tak třeba: Dostanete od kamarádky sáček bonbónů a hned se můžete s někým rozdělit. Nebo se usmějete a popovídáte si s nějakým starým člověkem. Nebo pomůžete mamince umýt nádobí, vynést odpadkový koš a tak. Příležitostí se za den najde dost a dost. A po této čtyřtydenní přípravě nastanou očekávané svátky. Vy, kteří jste se takto připravovali, můžete s radostí zazpívat u stromku či betlémku pár koled a rozbalit pár skromných, symbolických dáreků. A ti, kteří nepatří do této skupiny, se nahnou ke stromku, všude plno sladkostí, ovoce a hlavně dárky.

Dárky, kterých je tolik, že se kvůli nim málem nevejdou do pokoje. Rychle začnou rozbalovat a radovat se z těch "krásných", drahých dáreků. Štědrý den jim uplyne jak voda a už další den mohou říct, že se těší na další Vánoce. A to kouzlo, to tajemství, ta radost z narozeného Ježíška jim unikne. Z Vánoc je nejhezčí to čekání. Čekání na příchod Pána, protože až už je Štědrý den, všechno to najednou tak rychle uteče, že člověk nestačí ani mrknout. A pak je samozřejmě ta radost. Radost z narození dlouho očekávaného Krista. Všem přeji radostné a požehnané svátky a šťastný Nový rok.

Ahoj. TES

✓ **V neděli 24.11. je slavnost Ježíše Krísta Krále**, poslední neděle liturgického roku. Letos začíná advent v neděli 1.12. a celý příští církevní rok bude zasvěcen svatému Vojtěchu. O posledním dubnovém víkendu příštího roku navštíví naši republiku již potřetí Svatý otec. Půjde po symbolických stopách svatého Vojtěcha, zastaví se v Praze a Hradci Králové.

Připomeňme si také, že podle tradice církve máme adventní dobu prožít ve vnitřní usebranosti a touze po Kristu a nenechat se strhnout předčasným vánočním shonem.

✓ **Sbírka na charitu.** Brněnský biskup se obrací ve svém pastýřském listě (bude čten o slavnosti Krísta Krále) s prosbou na všechny lidi dobré vůle v diecézi o příspěvek do každoroční sbírky na práci diecézní Charity. Ta se bude konat v neděli 1.12. Za všechny vaše dary a každou pomoc přijmete upřímné poděkování.

✓ **Televizní přenos.** Jak už bylo sděleno, o první neděli adventní 1.12. bude z našeho kostela uskutečněn televizní přenos bohoslužby. Vzhledem k nutnosti respektovat do určité míry program ČTV 2, prosíme o pochopení výjimečné změny v pořadu bohoslužeb. Mše svatá, které se přenos týká, nebude jako obvykle v 9.00, ale v 9.30.

Z časových důvodů budou ohlášky a pastýřský list k novému církevnímu roku čteny před bohoslužbou (tedy 9.15). Ambon na předčítání Božího slova bude výjimečně přemístěn napravo od obětního stolu, prosíme proto rodiče s dětmi, aby přede mší svatou zaujali místo na této straně. Sbírká na charitu nebude probíhat během mše svaté jako obvykle, ale po skončení při východu z kostela. Děkujeme za pochopení a prosíme o modlitby za zdar této evangelizace.

✓ **Přijetí do katechumenátu.** Zájemci o přijetí do církve skrze svátost křtu, kteří se letos na podzim začali v naší farnosti scházet k pravidelné přípravě, budou přijati do katechumenátu při bohoslužbách 3. a 4. prosince vždy v 17.30. Všechny vás zveme k účasti na těchto bohoslužbách a především k službě modlitby a osobní pomoci těmto budoucím katechumenům.

✓ **Mikulášské besídky.** Letošní besídka pro předškolní děti bude ve středu 4.12. v 16.30 v kapli kostela a pro školáky a studenty bude v neděli 8.12. v 15.00 v sále Petrína, Veverí 15 (přezůvky nutné!).

✓ **Slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie.** Vzhledem k tomu, že na 8.12. připadá adventní neděle, bude letošní slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie až v pondělí 9.12., mše svaté budou ráno v 6.30, 7.30 a večer v 17.30.

✓ **Odvedenci.** Humanitní služba České armády ve spolupráci s Biskupskou konferencí připravila pro ty, kteří mají nastoupit příští rok základní vojenskou službu, setkání na Svatém Kopečku u Olomouce. Konat se bude od 13. do 15.12. Bližší informace poskytne P. Jan Hurník, SOU Don Bosco, 798 09 Vřesovice; tel.: 0508/78181.

✓ **Vánoční výstavka.** Ve dnech 17.12. - 7.1. pořádají sestry z italské kongregace Učednice Božského Mistra v budově Petrov 2 výstavku liturgických rouch a liturgických potřeb.

✓ **Kněžský seminář.** Jako každý rok mohou pokřtění svobodní muži starší 18 let, s maturitou, podávat od listopadu t.r. do konce ledna r. 1997 (v případě vstupu do nultého ročníku i později - do dubna '97) přihlášky ke studiu teologie a přípravy na kněžství v semináři. Podat je lze na biskupství i prostřednictvím kněze z farnosti.

Modleme se každý den za to, aby velkodušná ochota k oběti vlastního života byla vlastní co největšímu počtu lidí.

✓ **Poděkování.** Všem, kteří jste přispěli do sbírky na tisk Biblí pro Arménii pořádané Českou biblickou společností, patří upřímné poděkování.

✓ **S programem vánočních a novoročních svátků budete seznámeni v příštím Tomáškově.**

Sv. Vojtěch a my

Tento rok končí desetiletí duchovní obnovy... Počkejte, čtěte dál. A začíná její poslední rok věnovaný sv. Vojtěchovi. Každý z nás o něm něco ví. Nás však zajímalo, co může tento světec, přes propast více jak 1000 let, říci nám. Možná vás udiví, že je toho tolik.

1. sv. Vojtěch - muž Evropy

V 16 letech odchází sbírat zkušenosti do Magdeburgu. Ziskává přehled o organizaci státu, diecéze, biskupství, sleduje jiný životní styl, získává rozhled. Později v Římě získává zkušenost se světovou dimenzí církve. Vidí i všechny potíže, kterými církev v jednotlivých státech prochází. Vojtěch hovoří třemi jazyky.

A co my?

Trochu v nás převládá pocit, že jsme pupek světa, že si vystačíme, a naopak komplex méněcennosti, když vyjedeme za hranice. Je obtížné vyjít ze své zabydlenosti a přijmout jiné názory, natož životní styl. A učit se jazykům? To jsem zkoušel mnohokrát, ale vždycky jen chvíli.

2. sv. Vojtěch - přijal odpovědnost za národ

Ve 30 letech se stává pražským biskupem s velkou diecézí a s velkou touhou přivést národ ke křesťanství. Měl jasnou představu, vizi, co pro to musí vykonat.

A my? Nám se často nechce přijmout odpovědnost za se sebe, natož za druhé. A nasadit se pro nějaký ideál, z toho jsme už vyrostli.

3. sv. Vojtěch - schopnost volby

Po vyhnání z Prahy odchází do Říma a vstupuje do benediktinského kláštera, což byla v tehdejší době nejprogresivnější forma církevního života (střediska duchovní, kulturní, hospodářská). Rozhoduje se pro obrovské dílo obnovy tehdejší církve.

I my máme mnoho možností, kam napřít své síly. Je potřeba se rozhlédnout a rozhodnout.

4. sv. Vojtěch - svědek odpuštění

Nepochopen, nepřijmut, vyhnán z Prahy, odpouští a vrací se. Při druhém návratu se dozvídá o vyraždění svého rodu.

A my? Najdeme sílu odpustit svým nepřítelům? Najde církev sílu odpustit těm, kteří ji přivedli do

velkých těžkostí, žít a pracovat se stejnými lidmi, kteří ji chtěli zničit?

5. sv. Vojtěch a misie

Jako sv. Pavel opouští "své" a odchází k pohanům hlásat evangelium do Pruska.

A my? Papež nás stále vyzývá, abychom se stali misijní církví. Hlásání evangelia je nárok vycházející ze křtu. Křesťan, který nerozšiřuje svou víru, ztrácí ji.

6. Sv. Vojtěch - "smolař"

Po všech zkouškách umírá rukou nepřátel ve 40 letech v cizí zemi.

Při pohledu na Vojtěchův život nás může napadnout: Čeho vlastně dosáhl? Nebyl jeho život jedním velkým neúspěchem? Heslem naší doby je mít úspěch, a to za každou cenu. Dokážeme být také neúspěšní, ale zato opravdoví, zůstat sami sebou? Zůstat věrni Bohu, i když to bude možná znamenat neúspěch?

Svatý Vojtěchu, oroduj za nás!

Podle rozhovoru s L. Kollem upravil Vít Janků.

Ještě pár otázek pro jednoho Vojtěcha z naší farnosti:

Co děláš raději - umýváš nádobí, nebo hraješ na varhany?

Nó, ... (po chvíli váhání) asi ty varhany.

V jakých tóninách nejraději hraješ?

V durových. Lidí na moll špatně zpívají.

Můžeš nám povědět nějakou veselou příhodu z kůru?

Na kůru je vždy veselo, když jsem tam já. (Vojtěch Veselý - pozn. red.)

Co bys vzkázal našim farníkům?

Zpívejte!

Odpovídáš vždy tak stručně?

Při zkouškách na "vejšce" často ještě stručněji.

A poslední otázka: Které chlapecké jméno se Ti nejvíc líbí?

Samozřejmě Vojtěch!

Koncert rodiny Žižkovských

Je 31. 10. po večerní mši svaté. Dozněly poslední tóny závěrečné písně, ale kostel zůstává stejně plný jako při mši.

Příčinou je slibované setkání s rodinou Žižkovských. Mnohonásobný táta Jirka Žižkovský zasedá s kytarou za mikrofon a vedle něho manželka s nejmladším dítětem v náručí. Dole na stupínku usedají statečně ostatní děti. A už zní první píseň známá i z Proglasu "Chválu, chválu vzdávat s každým novým vzletnutím." Hned od začátku se vytváří pouto a souznění mezi posluchači a zpívající rodinou, takže v polovině koncertu se už držíme dobrovolně za ruce a nahlas či potichu zpíváme: "Mám tě rád." Zjišťujeme, že můžeme mít nového neznámého, anonymního souseda aspoň chvíli rádi. Říká se nahlas to, co mnozí tušíme v srdci při pozdravení pokoje během mše. Pár písniček pro děti pomohlo překonat únavu ze změny času u některých mladších diváků.

A co vzkazuje rodina Žižkovských všem farníkům?

Díky za mnohou pomoc, hlavně finanční, protože oblečení mají tolik, že ho rozdávají dál. Každý dárcem se stává součástí rodiny Žižkovských a také jejich modliteb. S každým dárcem chtějí mít totiž Žižkovští vztah, protože o vztahy jde v životě na prvním místě.

Dneska se v rodinách málo zpívá, a tak je v rodinách málo i jiných věcí... Do písniček se dají vložit pravdy, které si děti dobře zapamatují a nemají pocit, že je káráme.

Možná se v srdci mnohých z nás něco hnulo, když jsme viděli na vlastní oči mír a pokoj, o kterém početná rodina zpívala a povídala. Nenechme to jen tak zapadnout do oblasti vzpomínek.

Vít Janků

Sestry a bratři,

i letos bychom chtěli podělit vánočními balíčky naše osamělé a starší spoluobčany. Prosíme proto, aby všichni naši spolupracovníci, kteří o takové lidi pečují, přišli na naše pravidelné měsíční setkání ve čtvrtek 5. prosince 1996 (po večerní mši svaté, asi v 18.15 hod., v kapli u sakristie) nahlásit, kolik balíčků budou potřebovat, a současně prosíme všechny ty, kdo budou ochotni něco ze svého vánočního pečiva nebo ovoce pro tento účel věnovat, aby nám to rovněž na tuto schůzku přišli oznámit. Jen tak budeme moci zkoordinovat požadavky s našimi možnostmi. Pokud by termín setkání někomu nevyhovoval, prosíme o písemnou zprávu, kterou nechte do 4. prosince buď v sakristii, nebo v naší schránce vzadu v kostele. Předpokládáme, že příprava balíčků proběhne v pátek 20. prosince v dopoledních hodinách, ale tento termín ještě upřesníme později v nedělních ohláškách a na naší vývěsce. Předem děkujeme všem dobrodincům, kteří nám s touto akcí pomohou.

Oblastní charita Brno nám poslala několik letáčků s novelizovanými údaji o jednotlivých službách, které je schopna poskytovat, s adresami i telefonními čísly. Domníváme se, že je praktické tyto údaje prostřednictvím Tomáška dále rozšířit. V tomto čísle tedy přetiskujeme první část z letáčku a v příštím čísle bude dokončení.

1. ŘEDITELSTVÍ OBLASTNÍ CHARITY BRNO (p. ředitel Bohuslav Jurásek), Karlova 59, 614 00 Brno, tel.: 05-45213442, 05-45230467, IČO: 44990260, bankovní spojení: KB Brno, číslo účtu: 2008247-621/0100.

2. DOMOV SV. MARKÉTY, Staňkova 47, 612 00 Brno, tel.: 41240087-8, var. symbol: 105.

♦ je charitní domov sociálního bydlení pro matky s dětmi v tísní

♦ ubytování je poskytováno na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však na rok

♦ kapacita je 18 jednopokojových bytů

♦ v domově probíhá sociálně-výchovný program pro maminky, v dětském koutku program pro děti

ing. Kadourek

Mladí v terénu

Mladík ležel přitisknut na zemi a zrychleně dýchal. Obličej měl zabořený do jehličí na zemi, vlevo od něho doznivaly těžké kroky vojenských bot. Nad jeho hlavou se zvedaly koruny stromů a nad nimi zářil měsíc a plynuly mraky. Měsíční světlo však hustým lesním podrostem téměř nepronikalo. Kroky již dávno zmlkly. S nastalým tichem tma houstla. Postava se pomaloučku odlepila od země. Nedbalý pozorovatel by jistě teď ztuhl překvapením, neboť muž ležící v nepřírozené poloze na zemi se muži vůbec nepodobal. Ozval se prudký dupot, praskání větví. Muž šiléným tryskem přebíhal cestu ozářenou červeně blikajícími světly. Tmu prořízl proud světla "STÓJ!!!" Muž ve vojenské uniformě se řítit tmou za strašlivého ryku "DAVAJ TOVARI DĚNGI". Celník řval s výrazným ruským akcentem. Jedna postava stíhala druhou. Baterka kmitala tmou. Celník se najednou zastavil. "Nu pagadi!" Obrátil se a vracel se zpět k hranici. Prchající zpomaloval až do kroku. V dálce mezi stromy se zakmitlo světlo. Muž k němu zamířil. S uspokojením stiskl dvě metrová polena... Hranice byla za ním.

Tentokrát podloudník zboží pronesl...

Epizoda z noční hry Hranice, která proběhla na "Víkendu v terénu" zaměřeném na vztahy, partnerství a manželství. Celá akce proběhla od 1. 11. do 3. 11. 1996 v Horních Borech. Hlavním pořadatelem byli mladí komunity Emmanuel. Asi dvacet účastníků absolvovalo přednes Violky a Augustina Svobodových, kteří hovořili o partnerství a manželství. Odpolední beseda Radovana Voříška o sexualitě byla pro mnohé otevřením nového pohledu. Smejky (26) k tomu řekl: "Ještě nikdy jsem nikoho neslyšel o sexualitě tak krásně s úctou a respektem mluvit." Mši svatou jsme slavili s Orkem v terénu...

Na jaře proběhne podobné setkání znovu. Všichni mladí jsou zváni!

Láďa Bobčík

Miluj Pána, svého Boha, celým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí! Mt 22. 37

Život každého člověka probíhá tak, že jsou v něm události radostné i bolestné. Je to pro každého z nás cesta, která nás má dovést do věčného života. I když se cesty jednotlivých lidí liší, jejich cíl je stejný. Na této cestě mají svůj smysl i ty události, které jsou těžké, protože i ony nás mají přivést k poznání Boží lásky a dobroty. Když se snažíme být vnímaví pro Boží působení v našem životě, poznáváme ho, a to nás stále víc k Bohu přivádí. Čím víc a lépe rozumíme jednotlivým událostem ve svém životě, tím víc si uvědomujeme Boží lásku, tím víc mu důvěřujeme a tím víc je náš život Bohem ovlivňován.

S rostoucím poznáním Boha a jeho vlastností roste i naše láska k němu, a to nám pomáhá stále dokonaleji plnit základní přikázání - Miluj Pána, svého Boha, celým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí! O to usilovat může ve svém životě každý člověk - mladý stejně jako starý, zdravý stejně jako nemocný, bohatý stejně jako chudý. O to usilovali všichni světci v dějinách Církve, a proto si každý z nás může mezi nimi najít svůj vzor, který mu vyhovuje, a současně také přímluvce u Boha.

Tak, jako světci dosáhli na místě, kde žili, maximálního stupně dokonalosti, stejně toho můžeme dosáhnout i my, protože každého z nás zve Bůh k tomu, aby se mu celým životem co nejdokonaleji přiblížil. Nevadí, že máme mnoho nedostatků a chyb. Bůh je vždy ochoten nám odpustit naše hříchy, když jich litujeme a za jejich odpuštění prosíme, a vždy nám dá všechno, co je nutné k dokonalému životu. Je však nutné, abychom nikdy nepochybovali o jeho dobrotě a lásce k nám a plně se na ně spoléhali, a to i v těch chvílích, které pro nás budou těžké. On nás nikdy neopustí a vždy nám dá svoji účinnou pomoc, která nám usnadní každou těžkost našeho života.

Žít životem, který dokonale odpovídá tomu, co po nás Bůh chce, je věcí naší vůle a našeho rozhodnutí. Když se rozhodneme žít tak, aby celý náš život byl stálým přiblížováním se Bohu, dá nám Bůh všechno, abychom to mohli uskutečnit. Spolehněme se na jeho lásku k nám vždycky, když budeme stíženi nemocí, nenadálou událostí, která nepříjemně ovlivní náš život, a i tehdy, když naše síly budou ochabovat věkem. Nemějme strach z toho, co nás čeká a jak bude probíhat náš život.

Bůh je vždy s námi, nikdy nás neopustí a vždy nám dá všechny potřebné síly a milosti, abychom každou životní událost prožili dobře a přiblížili se víc k němu.

O. Josef Šik

Ministrantský výlet

Tohoto výletu se zúčastnilo celkem asi 16 lidí. Šlo se tradičně na Babí lom. Cestou jsme si zahráli plno her. Např.: Bandifen šel ve předu a my jsme se schovávali za ním tak, že kdyby se otočil, aby nás neviděl. My větší (Pavel M., Slávek, Doktor a otec kaplan) jsme šli po cestě. Někdy nás uviděl, mě například 2x, Pavla M. také 2x a Doktora také 2x. Ti malí šli křoviskami, aby je Bandifen neuviděl.

Na Vranově jsme si poslechli píseň a kolébání jesliček. Cestou zpět nám otec kaplan vyprávěl spoustu vtipů, jak ze života, tak těch klasických.

Další hezká "herka" byla taková, že jsme se rozdělili na tři družstva. V každém byl hlavní velitel - 1. skupina - otec kaplan, 2. skupina - Mrož, 3. skupina - Bandifen. Tato hra spočívala v tom, že se každé družstvo rozdělilo na 1 - 5. Vojtěch vždy řekl nějakou část mše a my jsme museli (to číslo, které předem určil) něco, co do této části mše zapadalo, přinést či ukořistit.

Tento výlet se nám všem velmi líbil (alespoň doufám) a těšíme se na další. Kdo nepřišel, nic se nenaučil, nezahrál si, nedozvěděl se ani se s námi nezasmál.

Slávek, 8. B

Společná schůzka

V neděli 20. října 1996 jsme se v 15.00 hodin sešli na společné schůzce, abychom vyhodnotili uplynulý školní rok. Po úvodním příběhu P. Jiřího Kani jsme přistoupili k vyhlásování výsledků.

Toto vyhlásování bylo přerušováno různými hrami. Napětí se u některých jedinců stupňovalo. A

najednou, po krátké herní mezihře, bylo vyhlášeno nejlepších šest.

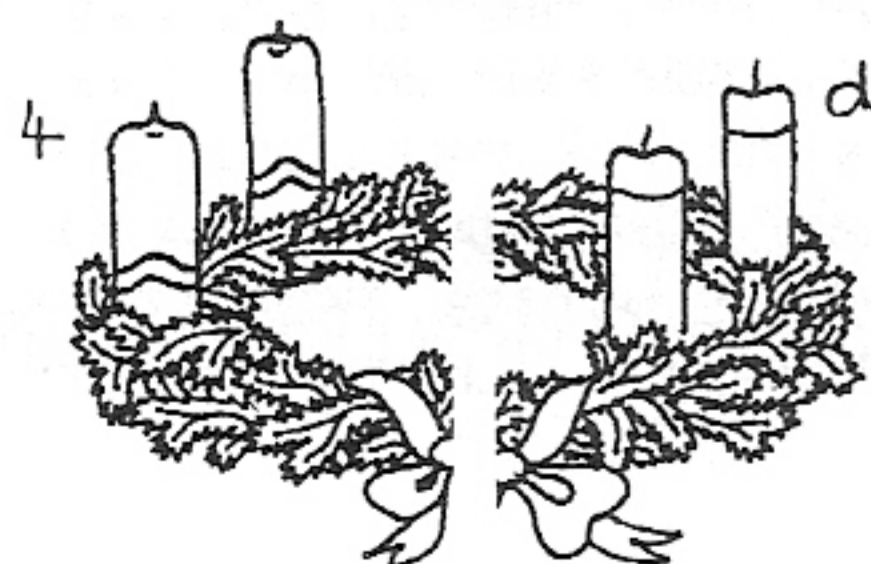
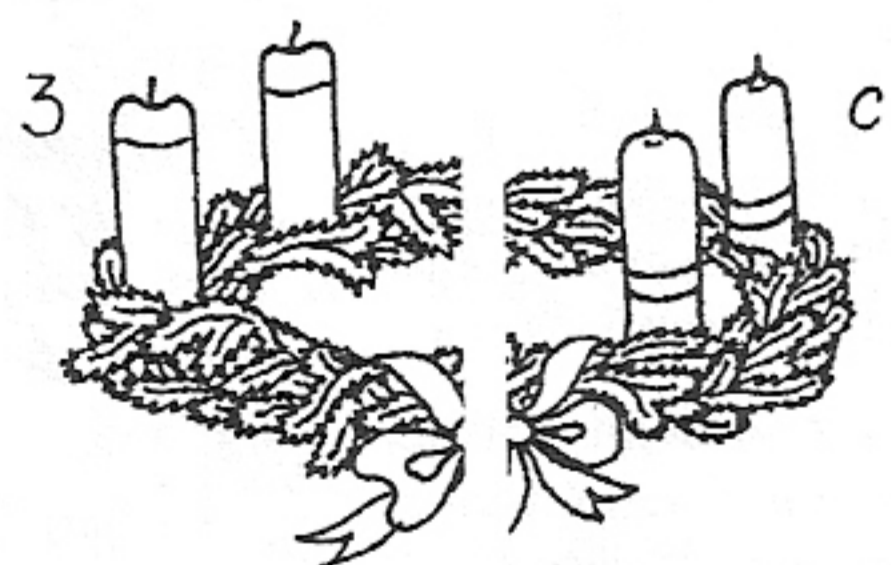
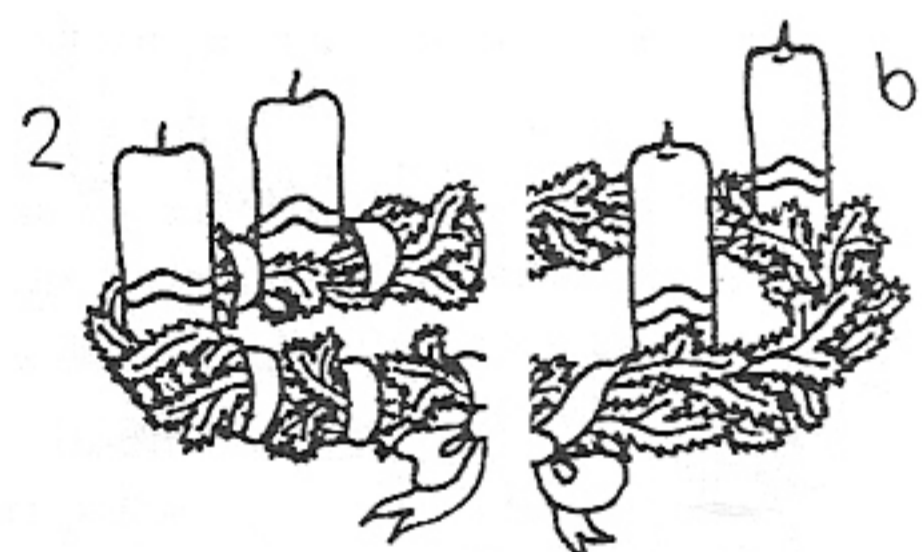
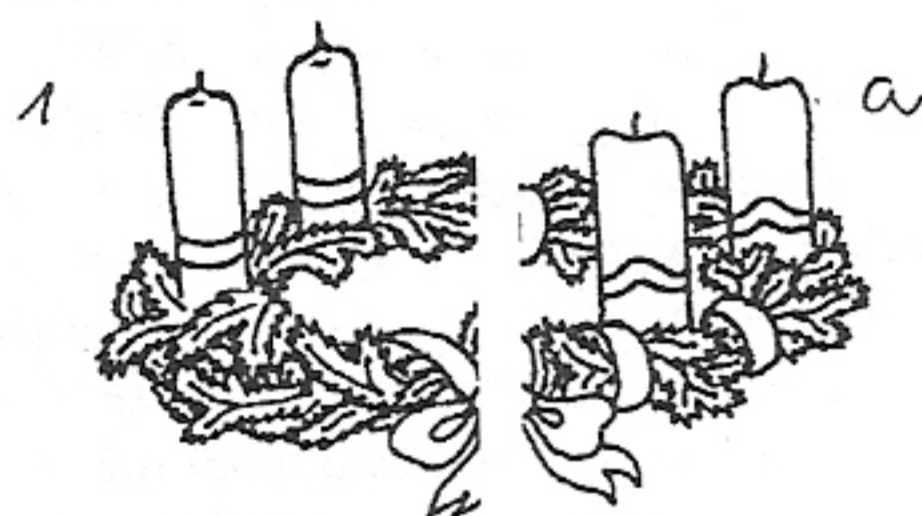
Následovalo předání cen, gratulace ...

Na závěr uvádíme pořadí těch nejlepších:

1. Štěpán David	183 bodů
2. Vašek Klusák	169 b.
3. Filip Konzal	138 b.
4. Prokop Mach	129 b.
5. Tomáš Dufka	96 b.
6. Bob (J. Zelinka)	80 b.

Hlavolam

Spojíš správně věnce dohromady?

Pěvecké soustředění JOLLY SINGERS aneb Jak zabloudit v okolí Opatova

Opatov je malá „kouzelná“ vesnička. Přesvědčili jsme se o tom na vlastní kůži. Ve dnech 25.-28. října jsme tu strávili pěvecké soustředění zaměřené na nácvik (F. X. Brixí – Missa Dominicalis) a na bloudění. Již cesta vlakem do Opatova byla napínavým dobrodružstvím. Oběma skupinkám (první vyjžděla z Brna v 16 a druhá v 18 hodin) se jízda vlakem tolik zalíbila, že – kromě šesti šťastných jedinců – přejely o stanici dál, a tak je čekal noční orientační pochod se zátěží. Jedné skupince se zásluhou Štěpána Davida podařilo stopnout autobus, druhá však dávala přednost pěšímu pochodu, a proto takticky odbočila špatným směrem, čímž zmařila plány pana dirigenta, který objížděl kraj a pátral po členech svého sboru. Když jsme se v 21.30 konečně všichni ve zdraví sešli na faře v Opatově, bylo zoufalému dirigentovi jasné, že z večerní zkoušky nebude nic. Po jídle a modlitbě růžence se slabší povahy odebraly spát a ostatní hráli a zpívali, jak tomu má na pěveckém soustředění být.

Druhého dne nám Petr vše vynahradil. Zkouška střídala zkoušku. Odpoledne již ochraptělí sopráni a tenoři vrhali závistivé pohledy do řad nižších hlasů. Snad proto dopadlo fotbalové utkání v jejich prospěch. Při večerní modlitbě jsme si opět uvědomili veliký dar přátelství a lásky spojující náš sbor. Večer s námi trávil i otec Lubor Dobeš, který naším prostřednictvím zdraví celou farnost sv. Tomáše, kde působil v letech 1986-88.

Naše nedělní zpívání při mši mělo velký úspěch a otužilí věřící se dožadovali stále dalších přidavků – v kostele, kde se teplota pohybovala kolem 0°C. Oběd a další zkouška nás však náležitě zahřály, a tak jsme odpoledne s chutí vyrazili na výlet. Ani nás příliš nepřekvapilo, když Petr – sledující pečlivě mapu – po chvíli zjistil, že jdeme obráceným směrem.

Zavedl nás však k pěknému rybníku, kde někteří z nás využili zavěšené houpačky ke zdravotní koupeli (nohou).

Poslední večer jsme opět strávili hraním a zpíváním. Velký úspěch měli zejména „bicisté“, vyzbrojení nejrůznějšími rytmickými nástroji – od klasických lžiček až po kbelíky, pokličky, vařečky a hrnce. Jejich snad trochu hlasité vystoupení ukončil Pepa Gerbrich – v šátku a v sukni k nerozeznání od vesnické babičky. Stačil jeho výkřik: „Co to tu děláte za rámus, vy chuligáni?!“, několik ran baseballovou pálkou a bylo ticho.

Pak následovaly klidnější hry, např. hra na opičího krále, při níž nás někteří noví členové sboru (zdánlivě tišší a neškodní) příjemně překvapili.

Naopak vůbec nás nepřekvapila dezorientace skupinky nejvíce spěchajících, kteří odjžděli již v pondělí dopoledne a v Okříškách nastoupili do vlaku jedoucího směrem na Jihlavu. Toto zjištění prý přijali s rozva-

hou hodnou členů Jolly Singers. V Jihlavě se v klidu naobědvali a do Brna dorazili k večeru, tak jako my ostatní.

Společně strávené tři dny nás znovu přesvědčily, že 20 let není žádný velký věkový rozdíl, že všichni jsme děti Boží, snažící se žít v Jeho lásce.

Pohádka

Je páteční odpoledne. Marek odmyká dveře a hned v předsíni odhazuje školní aktovku. Blaženě se protáhne. Čeká ho sobota a neděle! A kluci už za domem hrají fotbal. Góóóó! To křičel určitě Tomáš. Takže utkání na nejvyšší úrovni! Tam nesmí chybět! Chce vykuknout z okna, ale v tom za sebou zaslechne dupot a už mu na (právě osvobozených) zádech visí Pavlík a nadšeně hulajdá: "Přijede Honza! Zítřej, hned ráno! Bude u nás celý den! Bezva, že?!"

Marek snadno setřese o tři roky mladšího brášku. "Bezva, ty nádherko, to se ví, že bezva," usmívá se shovívavě, ale v duchu se taky moc těší. Honza je jejich bratranec. Chodí už do sedmé třídy, zná spoustu zajímavých věcí a přitom není vůbec nafoukaný. Markovi snad jen trošku vadí, že se tolik věnuje Pavlíkovi. Vždyť ten špunt je často jen zdržuje!

"Góóóó!", ozve se znovu nadšený řev a okenní tabulka mírně zadrnčí.

"Jdu ven, hrát fotbal," otočí se Marek k Pavlíkovi a velkomyslně dodává: "Můžeš jít se mnou."

"Ba ne," s úsměvem kroutí hlavou Pavlík, "musím si uklidit v pokoji, aby se tam Honzovi líbilo."

"Trochu to přeháníš, ne?", broukne pohrdavě Marek a mrkne do svého pokoje. Na psacím stole hromada knih a časopisů, vedle na peřináci odstrižky, na koberci rozházené fotky a u postele rozsypané sušenky - to jak včera před spaním dostal hrozný hlad. Na židli hromada špinavého prádla. "Ještě, že má mamka odpolední," bleskne hlavou Markovi, když vytahuje dres a kopačky.

Z Pavlíkova pokoje se ozývá veselé pískání, i když po klukovském čele stékají kapky potu. Uf, konečně je vysáto a utřený prach. Pokoj je čistý, ale teď se zdá Pavlíkovi zas příliš prázdný. Co kdyby si na stěnu pověsil ten velký plakát od tatky? Honem pro kladívko!

Po chvíli, ve které se ozve třikrát "au", plakát visí a Pavlík se pouští ještě do stavění velkého hradu z lega. To bude překvapení pro Honzu!

Marek přichází domů pozdě, utahaný a zklamaný. Prohráli o čtyři branky. Ten Tomáš je

přece jen lepší! Marek má právě tak sílu, aby snědl večer a skulil se do postele.

Ráno ho probouzí až zvonek u dveří. "Honza!" hrkne v něm a bleskurychle vymění pyžamo za triko a rifle. Uklidit už ovšem nestihne. V předsíni stiskne podanou ruku a trochu rozpačitě oplátí Honzův kamarádský úsměv. "Pojď dál!", zve hosta a jeho rozpaky stoupají. Honza zamíří k jeho pokoji, ale na prahu zaváhá.

"Pojď se podívat na můj lego-hrad, Honzo. Je tam i tajná chodba!", škemrá Pavlík a tahá Honzu za rukáv.

"Tak to musím důkladně prozkoumat," obrací se Honza a v jeho hlase zaznívá opravdový zájem.

Marka zalila vlna zlosti a zahanbení. Zlost trvá jen chvíli, zahanbení však zůstává a ještě vzrůstá, když nakoukne do bráškovy pokoje. Hned si všimne vzorného pořádku, nového plakátu i velkého hradu z lega, u kterého čupí dva kluci. "Dělal jsem ho včera přes dvě hodiny!", vykládá ten menší. "Líbí se ti?" A Honza nešetří chválou. Pavlík se samou radostí začervená a snad, aby si toho nikdo nevšiml, volá na Marka: "Pojď za námi!"

A pak si hrají všichni tři dohromady. Ale ať už je to detektivní hra, kterou připravil Honza, nebo hra na pašeráky, nic nedokáže Marka plně zaujmout. Ne, nemůže se opravdu radovat, cítí, že na dnešní Honzovu návštěvu nebyl dobře připravený.

Také my, děti, očekáváme návštěvu, na kterou se moc těšíme. Přijde k nám Pán Ježíš a abychom se z jeho příchodu mohli opravdu radovat, musíme mít srdce nejen čisté, ale i vyzdobené. Zkrášlené naší poslušností a dobrými skutky, soustředěnou modlitbou i účastí na mši svaté. Že to není nic snadného? Vždyť na to máme celý advent!

Marie Veselá

Test

1. Advent znamená:

- a) příprava - připravujeme se na Vánoce
- b) příchod - očekáváme příchod Pána Ježíše
- c) příhoda - přihodí se něco neočekávaného

2. Letos bude mít adventní doba:

- a) 24 dnů
- b) 25 dnů
- c) 22 dnů

3. V neděli před začátkem adventu slavíme:

- a) slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
- b) slavnost Zvěstování Páně
- c) slavnost Ježíše Krista Krále

4. V adventní době máme:

- a) modlit se růženec každý den
- b) obrátit se k Bohu a připravit se na dobré prožití vánočních svátků
- c) každou středu a pátek držet přísný půst

5. Adventní doba obvykle trvá:

- a) přesně tři týdny
- b) víc než čtyři týdny
- c) víc než tři týdny

6. Advent začíná:

- a) vždy 1. prosince
- b) v pondělí před první nedělí adventní
- c) první nedělí adventní

7. K církevním zvykům v adventu patří:

- a) vyrobit věnec se čtyřmi svíčkami
- b) upéct beránka
- c) natrhat barborky

8. Svíčky na adventním věnci znamenají:

- a) čtyři evangelisty
- b) čtyři adventní neděle
- c) čtyři roční období

9. Dobou adventní:

- a) končí církevní rok
- b) začíná církevní rok
- c) se rozděluje církevní rok přesně na dvě poloviny

10. Co pro nás znamená narození Ježíše Krista:

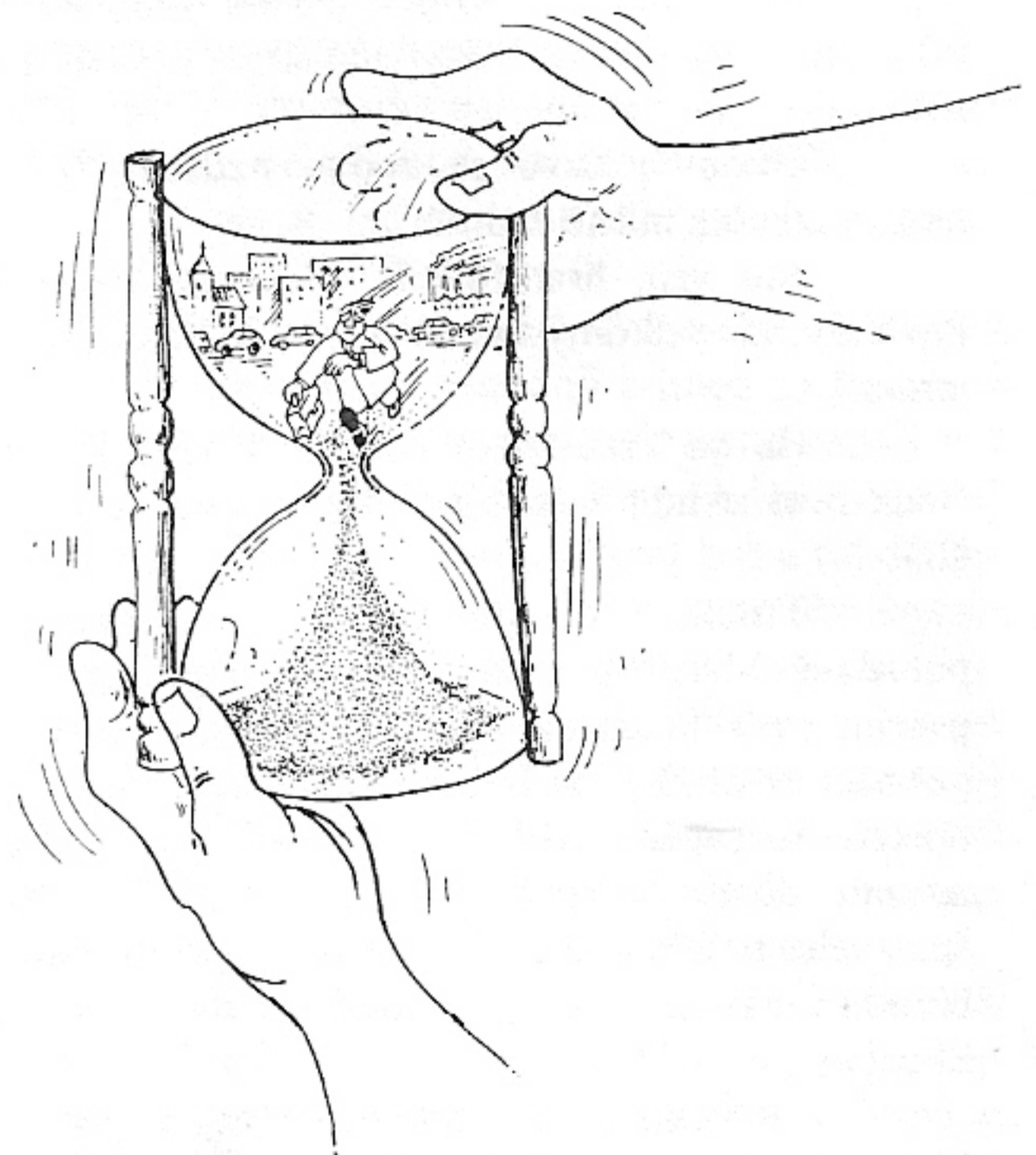
- a) začátek našeho letopočtu

- b) spásu, neboť nás svým životem a smrtí vykoupil
- c) stromeček a spoustu dárků

(Správné odpovědi testu jsou: 1b, 2a, 3c, 4b, 5c, 6c, 7a, 8b, 9b, 10b.)

Milí čtenáři,

přejeme vám klidný a požehnaný advent. Ať seženete rychle všechny dárky, splníte roční ukazatele vašich firem a pak se oddejte krásnému pokoji a tiché radosti, které advent přináší. Že to bude stejné jako každý rok? Toho se taky bojím.

TOMÁŠEK. Zpravodaj farnosti při kostele sv. Tomáše v Brně.

Vydává: Římsko-katolická farnost u sv. Tomáše v Brně,

☐ Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ (05) 57 22 15

P. Mgr. Jiří Kaňa, farář

Redakce: Vít Janků, Marie Veselá, Vladimír Kad'ourek,
Dominik Heger

Grafika a DTP: Zdeněk Buršík

Tisk: Petrinum, ☐ Veverí 15, 602 00 Brno

NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.